

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- He sentit que me la jugava en algun tram del recorregut?
- A quin arbre goso enfilar-me per veure'l a Ell? Què necessito com l'aire que respiro? Per a què me la jugo?
- Com em sento quan Jesús alça la mirada cap a mi? Quan em sé significatiu/va per a Ell?
- Zaqueu s'hi juga el prestigi. I jo? A què renuncio per aquest moment cabdal? Què deixo en segon terme per prioritzar la vida en Crist?
- Com reaccio quan Jesús es convida tot sol a casa meva de manera imprevista? A què em mou? Què endreço, netejo, preparo...?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meua vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

*Déu és al cor del teu cor, més íntim que el teu interior,
més gran que allò més gran teu.*

(S. Agustí)

ZAQUEU

Paraula que em mobilitza avui...

Convidats a ser visitats i mirats per Jesús, com Zaqueu. Un cobrador d'impostos, un home ric, temut, odiat, sol, col·laborador dels romans, traïdor... És estimat i perdonat, i tot canvia!

Després de travessar Argenteuil -un poble a tres llegües de París a la banda de Ruen-, on diuen que es guarda la túnica de nostre Senyor, mentre pujava un turó, començà a passar-li la por i l'angoixa que li havien acompanyat, i li va venir una consolació tan gran i una força interior amb tanta alegria que es va posar a cridar per aquells camps i a parlar amb Déu.

[St Ignasi, Autobiografia, 79]

Aquest matí prego amb...

Tu, Déu de la vida

i de la meua relació.

Tu, Déu de l'alegria de la vida

i Déu del meu anhel.

Tu, el Déu que em busca i em crida

i que ve a mi,

en el meu espai interior.

Tu protector de la vida, creador de la vida.

Tu, el Déu que existeix per a mi.

Tu, Déu que em consoles,

Déu que inflames en el teu anhel.

Imprimeix el teu somriure

i l'esplendor del teu rostre,

la bondat de la teua mirada

i les estrelles dels teus ulls

a la fisura del meu cor,

que t'espera amb anhel.

(Anselm Grün)

Faig conscient el meu cos...

La meua mirada et troba, Senyor, en totes les coses.

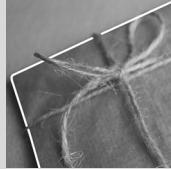

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meua vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Intern coneixement del meu desordre per gosar deixar-me trobar per Qui em busca. El delit de ser cercat/da amb la consciència de pecat.

Text bíblic

Lluc 19, 1-10: evangeli de Zaqueu

Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, cap de publicans. Era un home ric. Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfilar dalt d'un sicòmor per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué:

--Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teua.

Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria. Tots els qui ho van veure murmuraven contra Jesús i deien:

--Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador!

Però Zaqueu, dret davant el Senyor, li digué:

--Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigut més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més.

Jesús li digué:

--Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.

Caminant en silenci...

Repasso moments de la meua vida.

- Aquells en els que m'he amagat de mirar cara a cara el Senyor.
- Aquells en els que les excuses han ocupat tot el meu vocabulari.
- Faig memòria de quina ha estat la meua relació amb els meus béns personals, amb els meus talents, amb la meua salut, amb el meu projecte de vida.
- Rememoro moments en els que he gosat jugar-me el prestigi per mirar més enllà del meu propi interès.

Avui poso atenció a...

Observo el vol dels ocells. Faig atenció a la seva dansa, com a lloança. M'hi incorporo, amb agraïment, per aprendre'n el vol.